

Scénář k video reportáži – Bohdan Pivoňka

1. Vstup – ÚVOD

Barbora Cénková: Bohdan Pivoňka se narodil 2. července 1940 v Novém Městě na Moravě. Už jako malý pomáhal v Armádě spásy, protože jeho rodiče byli na vysokých pozicích právě v této organizaci. Tu ale komunisté zakázali v roce 1950 jako špionážní organizaci, protože měla sídlo v Anglii.

2. Vstup – STUDIUM

Eliška Chudomelová: Studium zabralo panu Pivoňkovi velkou část mládí. Ale o tom nám už poví sám.

Pamětník:

Já jsem vystudoval gympl. Tehdy to byla takzvaná jedenáctiletá střední škola, nebylo to gymnázium. No a poté po vzoru svých rodičů a svého prostředí jsem šel studovat evangelickou teologii, to je farářské studium.

Takže jsem se dostal na teologii. Pět let jsem studoval na vysoké škole, s poměrně dobrým výsledkem.

3. Vstup - CHARTA 77

Jonáš Nosek: Jako kněz měl pan Pivoňka k lidským hodnotám blízko, z toho důvodu nad podepsáním Charty 77 moc neváhal. Domluvil se ale se ženou, že pro jistotu to podepíše jen on. Kdyby šel do kriminálu, tak aby se mohl někdo postarat o děti. Podepsání mělo ale i další následky.

Pamětník:

Důsledky byly, sice jsem nešel sedět, ale byly neustálé výslechy.

Dcera se nedostala, i když byla třetí v republice ve výtvarné činnosti, na textilní výtvarnou průmyslovku, která byla v Brně. Až z ministerstva to zakázali. Nejstarší syn se na začátku taky nedostal tam, kam chtěl. A manželka nemohla dělat sestru, dělala sanitárku, vytírala podlahu v nemocnici.

4. Vstup - VÝSLECHY

Eliška Chudomelová: Pan Pivoňka chodil často i na výslechy kvůli své činnosti.

Pamětník:

Já jsem chodil na výslechy, STB o mě mělo zájem. Zastrášovali, chtěli, abychom se vystěhovali. To jsme nechtěli, protože jsme tu měli rodiče, a prostě ze zásady jsme si mysleli, že není dobré opouštět loď, když se potápí. Takže jsme si říkali, že bychom měli zůstat. Tak jsme to vydrželi a ani nás nezlákalo odejít do Švýcarska, kde máme příbuzný. Dokonce jsem si vyrobil mikrofon, takovej svůj speciální do tužky, a na ten jsem nahrával v estébárně.

5. Vstup - BYTOVÉ SEMINÁŘE

Viviana Grecu: Pan Pivoňka také pořádal bytové semináře, které byly i přes velké utajení dost populární.

Pamětník:

My jsme vytvořili takový systém, že čas od času většinou třikrát do roka se k nám sjeli lidi, kteří měli zájem o nějaké přednášky, o poučení, a to nejen z teologie, ale i z dalších oborů.

Nevedla se o tom žádná komunikace, jako by náhodou přijeli a náhodou tam přijel i přednášející. To byli většinou nějakí disidenti. A ti přednášeli a já jsem to nahrával samozřejmě s jejich vědomím a ty nahrávky se uchovaly až dodnes.

A taky nikdo nevyslovil datum dalšího sezení. To se psalo na papírek a ten koloval, bylo nás tak 25 – 35 a ten papírek se pak spláchnul, aby to nikdy nebylo napsaný. A další termín lidi přijeli sami od sebe, netelefonovalo se, protože telefony byly odposlouchávaný.

Viviana Grecu: Po roce 1989 zjistili, že jeden z jejich blízkých donášel.

6. Vstup – POSELSTVÍ

Romana Zíková: Po sametové revoluci pan Pivoňka působil 30 let jako vězeňský kaplan a při své práci projevil velkou odvahu. Na základě toho, co všechno si v životě prožil, by si přál, aby lidé současní i budoucí byli dobří a dělali pouze takové skutky, které by netížily jejich svědomí. Aby se nedostali

do vězení, protože to není vůbec hezké místo, kam byste se rádi podívali.
Říká, že je na každém z nás, kam nás povedou naše kroky a víra.